

بررسی جایگاه هنر خیابانی از نظر مطالعات فرهنگی

سلمان برقی^۱، الیاس صفاران^{۲*}

^۱گروه هنر، واحد تهران، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران، Salmanbarghi@yahoo.com

^{۲*}گروه هنر، واحد تهران، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسئول)، Saffaran@pnu.ac.ir

چکیده

هدف این پژوهش بررسی دلایل شکل‌گیری هنر خیابانی در جوامع و مخالفت نهادهای رسمی با آن است. همچنین شناخت ویژگی‌های هنر خیابانی در حوزه‌ی غیررسمی مورد توجه قرار می‌گیرد زیرا همگان تا هنر خیابانی را به عنوان آنچه از ظاهرش پیداست یعنی عملی خرابکارانه می‌شناسند در حالی که در این پژوهش به عنوان محملی مطرح می‌شود که می‌تواند زمینه‌ساز درک درستی از خواسته‌ها و نیازهای افراد را فراهم کند؛ افرادی که در حوزه‌ها و طبقه‌های رسمی اجتماع قرار ندارند، بررسی این موارد از منظر مطالعات فرهنگی مدنظر قرار گرفته است. این پژوهش در راستای تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده از روش توصیفی و تحلیل استفاده کرده است و همچنین با اتکا به نظریه‌های مطالعات فرهنگی به تحلیل هنر خیابانی و به طور خاص گرافیتی پرداخته است. روش تحقیق به صورت کیفی است. در نهایت باید گفت به دلیل غیررسمی بودن هنر خیابانی به ندرت می‌توان آن را در حوزه‌های رسمی فرهنگ و هنر مسلط دید و آنچه مطرح می‌شود تنها رویه‌ای از آنچه در هنر خیابانی ایران جریان دارد، می‌باشد. رویه‌ای که آن را نوعی اغتشاش و هرج و مرج طلبی فرهنگی در حوزه فرهنگ و هنر معرفی می‌کند در حالی که هنر خیابانی می‌تواند مرجع خوبی برای شناختن گفتمان‌های متفاوت در سطوح مختلف اجتماعی به حساب آید.

واژگان کلیدی: هنر خیابانی، مطالعات فرهنگی، گرافیتی، رسانه، هنر.